

ADMINISTRATIE
KAMP
ZEIST,
ALLE DAGEN
VAN
9 tot 11u
BARAK 25.

De Kampbode

OPSTELRAAD
C. DEROUX
K. KUINTENS
A. VERBIST
E. WÈVE.

Rond onze Overplaatsing

In ons vorig nummer schreven we reeds: "Bij ministerieel besluit wordt het Kamp bij Zeist opgeheven, en overgeplaatst naar het Kamp te Harderwijk." Dat was in het laatste nummer van belang, — en van welk belang? — dat verlijsting raakte onder de geïnterneerden van Zeist. Het nummer van een nederlaag van betekenis van de bondgenooten had ze niet meer ontmoet dan dit zoo plotseling en onwachtbaar. Door de successen van de geallieerden werd geen woord meer gesproken, de verhuizing alleen hield de geesten bezig, verontrustte de gemoederen. Was er immers niet lang sprake geweest van een overplaatsing van Harderwijk naar Zeist? O. i. moet dit plan toch bestaan hebben: waar geen rook is, is geen rook; en in — hoe de dingen van waarde veranderen? — zou het tegenovergesteld de plaats hebben. Het plan van de overplaatsing van Harderwijk naar Zeist heeft bestaan, zeggen wij, want hoe zouden wij anders die lange artikelen verklaren, verschenen in Hollandische en Belgische dagbladen, uitgaande van geïnterneerden te Harderwijk; artikelen met het doel hunne handhaving te Harderwijk te bewerken.

De waarde der motieven, die de Harderwijkers voor hun verblijf aldaar aanvoeren, antwoorden wij allermint, doch al die motieven hebben ten minste evenveel waarde voor ons; en dat de geïnterneerden van Zeist evenmin van kamp wenschen te veranderen, als die van Harderwijk, hebben ze bevestigd. Een de Jobstijding hier toekwam, was het geen tijd om bij de pakken te gaan neerzitten, onmiddellijk werden schikkingen getroffen. Een verzoekschrift, ondertekend door 3315 geïnterneerden, werd gezonden aan het adres van Hare Majesteit Koningin der Nederlanden; dit verzoekschrift drukken wij in een bijvoegsel over, opdat iedereen kennis kunne nemen van de argumenten die ons verblijf te Zeist bepleiten.

Buiten dat alles geldt hier nog de oude waarheid, en dat is over voor Harderwijk als voor Zeist: — Een oude boom wordt niet graag verplant. Men beide zijden kunne wenschen hebben geuit wachten wij af.

De geïnterneerde wikt, de soevereiniteit beschikt.

K. Q.

TEWERKSTELLING VAN GEINTERNEERDEN EN KRÜGSGEVANGENEN

Blijkens het staatsrecht van het Centraal Bureau voor de Statistiek waren op 1 Juli 1918 van de 31487 geïnterneerden (29826 Belgen, 1478 Engelschen en 183 Duitschers) er in totaal 14087 te werk gesteld in nijverheid, handel en land- en tuinbouw. Hiervan waren 11087 onder militaire bewaking gehuisvest (z.g. groepen en depots). Van deze laatste werkten 7914 in de nijverheid, 2311 in den land- en tuinbouw en slechts 148 in den handel (voor een 214-tal kan deze specificatie niet worden opgegeven).

Te Zeist alleen zijn 2558 geïnterneerden werkzaam. Andere plaatsen met veel te werk gestelden geïnterneerden zijn: Amsterdam (867), Amersfoort (472), Eilburg (432), Anna-Paulowna (386), 's-Gravenhage (233), Waasland (252), Breda (225), Oldemark (224), Harderwijk (214).

Het was niet mogelijk omtrent de overige 3000 tewerkgestelden (de z.g. „enkelingen“) een gespecificeerde opgave te verkrijgen.

Behalve bovenbedoelde tewerkgestelden hebben nog vele andere geïnterneerden allerlei bezigheid gevonden, hetzij buiten de kampementen (bij legaties en in verwante bureaus, Belgische scholen, „Societies of Friends“, enz.) hetzij in de kampementen zelf (lessen of cursussen, kampwerkzaamheden, huislijst, enz.).

Van de 8764 hier te lande vertoevende krijgsgevangenen (5726 Engelschen en 3036 Duitschers) waren op 1 Juli j.l. 45 werkzaam in de nijverheid, 11 in den handel en 19 in den landbouw, in totaal dus 75.

Het Centrum.

VOOR ONZE DOKTERS.

Om de epidemie van Spaansche Griep hier in het kamp hare laatste slachtoffers maakt en zij weldra, laat ons hopen, voor goed zal zijn uitgerukt, mogen wij wel een hartelijk woord van dank richten tot de dokters die in die moeilijke oogenblikken zich hebben aangesteld als toonbeelden van opoffering en van zorgzamen ijver voor het heil der zieke soldaten.

Alle geïnterneerden die opgenomen zijn geworden in de ziekenbarakken 24 en 21, zullen steeds dankbaar terugdenken aan die goede dokters die, soms zelf door de hoorts aangetast, toch moedig doorwerkten en zich dan slechts een weinig rust gunden wanneer zij, tot laat in den nacht, langs de zieken heen treidend, heel stil, als randgleden aan hien een troostend woord, daar een aanmoediging tot de lijdens te sturen, zich verzekerd hadden dat zij een weinig rust konden nemen zonder aan hun plicht ook maar in het minst te kort te komen.

Dat zullen de Belgische geïnterneerden nooit vergeten. Wij zijn gelukkig aan de Jb. Jb. Dokters daarvan hien de verzekering te kunnen geven.

DE REDACTIE.

De Bremer

Stadsmuzikanten

~ ~ ~ ~ ~

Dien morgen was de oppasser voor de eerste maal van zijne internering te laat om

de schoenen te poetsen en de knopen te blinken, van den Luitenant, dien hij nu bijna vier jaar trouw gediend had. Hij ging binnen met een treurig gevoel van schaamte, omdat hij nu voor de laatste maal dat hij kwam, te laat was.

"Voor de laatste maal," - dacht hij, en zijne politiemants wringend met bevende hand, groette hij - "Goeden morgen, Luitenant." Lusteloos veegde, borstelde en blonk de oppasser, onbekwaam de gedachte weg te duwen, dat het nu voor de laatste maal was dat hij dat werk, 't welk hij nu zoo lang met de eertijkste nauwgezetheid, zonder zich aan eenig verzuim schuldig te maken, verricht had.

"Nog iets van uw dienst, Luitenant?" - vroeg hij, toen hij gedaan had.

"Neen," - antwoordde de Luitenant nadenkend, - "ik geloof 't niet. En..... gaat 't u heen?"

"Ja luitenant, ik moet naar Harderwijk," - antwoordde hij met stokkende stem, en hij groette:

"Dag, Luitenant," -

"Dag St...., het beste hoor, en tot weerziens." -

De oppasser ging heen, en de Luitenant, wien 't afscheid ook wel iets deed, zag hem nog lang na, en met een - "Jammer," - trok hij zich in zijn kamer terug.

Gebogen onder den last van zijn pakken, moeielijk voortkomend op zijn stramme beenen, verliet de oppasser het kamp. Bij een der tuintjes zat een man op een zak, droevig de bloemen te bezien:

"Wat doet Ge, wat scheidt 't?" - vroeg de Oppasser.

"Ik heb dat tuintje aangelegd, de bloemen verzorgd, en nu ze heerlijk bloeien, wil men hier niet meer van me, moet ik weg naar Harderwijk." -

"Naar Harderwijk, daar moet ik ook heen. Kom, willen we samen gaan?..." - De tuinman plukte een laatste roos, bevende zijn zak op, en ze gingen..... zwijgend, onzeker, schuw, zonder op te zien gingen ze.

Aan den hoek van de Hornsdorfferlaan stond een leeraar, keens tooneelspeler, die met breed gebaar en wijdklinkende stem:

"Des Zangers bloek," - voordroeg; de oppasser en de tuinman hoorden het aan, en na afloop vroegen ze hem, waar de reis heen voerde.

"Naar Harderwijk, antwoorde de leeraar verantwoordigd. Ik was reeds tot aan de "Werkwoorden" gevorderd, een moeielijk kapittel, dat verzeker ik 't:

Romen - Ik kwam....

Loan - Ik ga....

A. Mouton. / 18

De Bremer-Stadsmuzikanten

Est daar was ik gevorderd, en nu zendt men me heen. —
— "Kom laten we gaan," — sprak de tuinnier.

Ze trokken voort, den langen steenweg op. De zon brandde, uit de vlakke woei geen windje, uit de stad, die voor hen lag, steeg geen geluid. Toen zij aan het klooster kwamen, vonden ze in het laner der hoge boomen, een soldaat zitten, het hoofd was op de eene hand gesteund, in de andere hand hield hij een blad, en in zijn duistere ogen perelde een traan.

— "Ik naar Harderwijk?" — vroegen ze hem.

— "Ja," — zei de bedrukte, en hij zuchtte diep. — "Nee," — ging hij met weemoedige stem voort, — "toen de zaken slecht stonden voor de handgenooten, had men ons noodig, had men ons blad noodig. Het moreel, ziet ge, beste vrienden, het moreel, moest op spel gehouden; maar nu de overwinning nadert, kan men ons missen. De "Kampblade" zal nooit het triomflieder mogen aanheffen. De "Kampblade" is gestorven, laten wij den doode begraven." — Hij maakte een spetje, en legde den jonggeborene, dien hij over de doopvont gehouden had, en met zijn vaderlijke zorgen in 't leven gehouden, voor eeuwig te rusten. Nu begonnen de klokken van de kloosterkapel te luiden, de ex-opsteller weende, de andere aanwezigen zagen ontroerd toe.

Na de plechtigheid togen de vier verstoelingen op weg. Werktingelijk mendden zij de hoofden af en toe om, en blikten terug. De weg was lang en hard.

Een dag, een nacht reisden zij voort, bijna zonder rust, en zonder eten; aan de zeldzame beken dranken zij den klaren oorlogsdrank, door alle dokters geprezen. 's Avonds van den tweeden dag zagen zij in het dal een verre stad, die zwaar gestapeld in den nacht lag gedankerd. De reizigers sleepten er hun moede lichamen heen.

Aan de poort stond een wacht, die hun met barre stem het "Wie daar" toeriep. — "Leist," —

antwoordden ze. Verworg ramelden de sleutels, het slot knarsde en de poort ging open. De afgematten zochten een plaatsje om te rusten, maar zij vonden veel meer. In den glauwen schemer zagen zij een wit geschilderde barak; zij gingen er op af. Niemand was er, een gewone van soep hing daarbinnen. Zij vonden den soepketel, en stilden hun honger.

— "De soep is hier nog veel dunner dan te Leist," — zei de oppasser.

— "Laten wij hier slapen. Slapen, zolang als de oorlog nog duurt. Al maar door slapen. Slaapt wel makkers," — zei de leeraar.

L. L.

VLAAAMSCH TOONEEL

Het Offerlam

Vroeger hebben wij reeds gezegd wat wij over dit blijspel dachten, waarom het geen wonder is dat het in de geïnterneerden zulk een luideuchtigen bijval bekwam. Nu ook weer heeft het een luid gelach doen ontstaan van als het doek opging, totdat zijn sploien dicht vielen over de laatste woorden van die drie lange, maar kortschijnende bedrijven.

De H. H. Lanwaert, Roek, Castels, Piellaerts, Jansen Van Baden, Vereecke, Pennel, Seroverius, Aspelagh, enz. hebben volkomen de toewijdingen verdiend.

Bloemeken

En laat de directeurs van Volksschaamburgen nu bij mij maar eens raad komen vragen! Ik zal hun zeggen: Menschen, is 't vizaen te warm, speelt De Tiere; vallen al uwe andere stukken over een lamentabele onverschilligheid of de wandellust van uw publiek, speelt De Tiere; martelt u de hersens niet met te zoeken naar een stuk dat volle zalen zal lok-

ken: speelt De Tiere, en nog De Tiere, want De Tiere heeft altijd succes; dit laatste ligt er zoo boven op.

Wat heeft het Vlaamsch Tooneel al niet van De Tiere ten toonele gevoerd? Roze Rote, Lichte ketens, Het Rouwkleed, Een Misdadige, Liefdedrict, Raymond Van Alten en nu weer Bloemeken.

Dat is toch wel een bewijs dat De Tiere naar het hart van het volk weet te schrijven, althijft hij soms wat opgeschroefd en al kan hij zich niet altijd weerhouden van de baan die leidt naar grootspraak en kolle zinnen, die klinken als ledige vaten. Dat een vat leeg is, ziet ge zoo maar niet van buiten: een vat blijft altijd op 't eerste zicht een vat.

Maar De Tiere weet onderwerpen te kiezen die algemeen menschelijke problemen daarstellen, en hij lost die altijd op in een zin van maatschappelijke rechtvaardigheid en billijkheid die den minderen man dankbaar stemt, na hem eerst te hebben geroerd.

"Bloemeken" werd dan ook weer een succes voor het V. Tooneel, en niet het minst door de verdienstelijke wijze van opvoering.

Al de spelers deden hun best, zoodat het geheel volkomen voldeed.

A. V. H.

Het den wijzen man

Toon mij alle toiletten, die een vrouw gedurende haar ganse leven gedragen heeft, en ik zal u hare geschiedenis vertellen.

* * *
De * menschen zijn altijd geneigd om u een plezier te doen als zij weten dat gij het niet noodig hebt.

* * *
Geen van ons wil het bekennen, maar ieder van ons heeft zoo min of meer het idee dat de rest van de menschen harde tijden zouden beleven als hij er niet was.

* * *

Onder al de gekke dingen in de wereld vindt men ook nog deze: een dikke vette vrouw die tracht er verantwoordigd uit te zien, en een dikke vette man die tracht een belangrijk gezicht te zetten.

* * *

De rust is de beloning voor den arbeid en de straf voor de ledigheid.

* * *

Oor zwijgen kan men evengoed knichelen als door spreken.

* * *

Als men de waarheid nijdig zegt, ... Bederft de saus een deugdelijk gerecht.

* * *

Het grootste geluk is het geluk te genieten zonder het geluk te kennen.

* * *

Wie inwendig hol is, vulde zich op met ijdelheid en inbedding. Koudoende zal hij nog opgang in de wereld maken.

Philo.

TE KOOP GEVRAAGD :

eebbare paddenstoelen - de zoogenaamde bolletus - à 10 cts. 1/2 K.G. (eekhoornbrood) en chântercellus (bijgenaamd de Ossierzwam) à 20 cts. 1/2 K.G. Utrechtsestraat, 29. Amersfoort.

VOOR

ONZE HANDHAVING

TE ZEIST

Volgend telegram, ondertekend door 3315 geïnterneerden, werd gezonden

Aan
Haare Majesteit de Koningin
der Nederlanden.
's Gravenhage.

Ons gevoelsredenen, doch hoofdzakelijk uit hooge tevredenheid over hunne tegenwoordige verblijfplaats en de over hen aangestelde Nederlandse en Belgische over-

heden, smeeken ondergeteekenden namens alle Belgische geïnterneerden uit de Legerplaats bij Zeist, (4856 geïnterneerden) Uwe Majesteit verbiedig, Uwe genadige tussenkomst te willen verleen tot heersping van het Besluit tot overplaatsing van het Depot naar Harderwijk.

Een verzoekschrift met nadere beweegredenen en handteekeningen volgt.

Kamius den Nationale
Band der Belgische Militairen,

Afdeeling Zeist.

(w. g.) Geysen, Capan,

voorzitters.

Wbaert, secretaris.

Loot, schatbewaarder.

Kamp bij Zeist, 17 Aug. 1918.

Aan Haare Majesteit
de Koningin der
Nederlanden.

Ondergeteekenden geven met den meesten eerbied het volgende te kennen:

Het nieuws van de overplaatsing van het kamp bij Zeist naar Harderwijk heeft ons met verbijstering getroffen.

Berield met den grootsten eerbied aan de Overheid verschuldigd hebben wij halve de polemiek in de dagbladen, gevoerd door de militairen uit het kamp te Harderwijk, gevolgd. Wij waren des te geruster, wijl wij artikelen hadden aangetroffen met heelmaal tegenovergestelde stellingen, en nochtans uitgaande van personen, die, - naar wij meenden, - slechts een ding voor ogen hadden, namelijk hun handhaving in dit kamp.

Uit deze artikelen en de hier toegekomen briefwisseling blijkt het echter, dat zoo een groot aantal geïnterneerden ten eerste verlangen te Harderwijk te blijven, er ook velen zonder worden aangetroffen, die met hun overplaatsing naar Zeist zonder ingenomen zijn, met het oog op de verbeteringen, die zij er uitgezogen-

gelijk mochten verwachten.

Al de argumenten, die onze makers uit Harderwijk dachten te moeten aanvoeren, zouden wij niet ten minste zooveel grond mogen aankleden.

Er zijn ook andere beschouwingen die wij met den meesten eerbied en met vertrouwen aan het welwillend onderzoek van Uwe Majesteit onderwerpen, overtuigd zijnde, dat deze beschouwingen in ruime mate te onzen gunste zullen meewerken.

Zoo een vierjarig verblijf in het kamp op een groot aantal der militairen zijn invloed heeft doen gelden, dan kunnen wij nochtans, zonder vrees te worden tegengesproken, beweren, dat de soldaten uit het kamp bij Zeist niet alleen zoo lijdzaam, maar zelfs kraniger hebben weerstaan dan hunne wapenbroeders uit het kamp te Harderwijk.

Uwe vreemd en hoe ongegründ dit ook moge schijnen, het is nochtans de zuivere waarheid.

Om deze bewering te staven, is het slechts voldoende te wijzen op: de grootere uitgestrektheid van het kamp bij Zeist, zijne gezondere ligging, zijn lachender omgeving, meer geschikt tot wandelingen, zoowel van gezondheidsredenen als ter ontspanning.

Het past ingevals de nabijheid der twee steden Amersfoort en Zeist aan te stippen, die voor ons, geïnterneerden, een bron van weldadigheid en van versterking uitmaken.

Indienraad, hoe groot is het aantal der onzen niet, die door de Hollandische familielingen hartelijk worden ontvangen.

De gehuwde geïnterneerden, die hier met hun gezin verblijven, zijn ook veel talrijker dan zij gevestigd te Harderwijk. Deze gezinnen, evenals de Hollandische familielingen, zijn zooveel middens, waar de arme verlaten een weinig vertroosting en opbeuring gaan zoeken.

Indien hetzelfde argument langs den kant van Harderwijk

wordt aangevoerd, dan is het echter van minder belang, aangezien deze gemeente en de aldaar geoornde Belgische dorpen zeer moeilijk eene vergelijking met de tamelijk belangrijke Centra Amersfoort en Leist en de drie omringende groote Belgische dorpen zouden kunnen doorstaan.

De voeding, het dient gezegd, was ten allen tijde veruit beter te Leist dan te Harderwijk, en de fabriek geïnterneerden, die bewijdingen in de beide kampen verbleven, zullen dit eenpariglijk moeten erkennen.

Onzes inzien zou het in dit opzicht volstaan aan de polemiek te herinneren door de geïnterneerden uit Harderwijk in de dagbladen gevoerd; voornamelijk in een pas verschenen blad, waaruit de gansche waarheid blijkt van hetgeen wij beweren.

De aanwezigheid van belangrijke gemeenten, dicht bij het kamp bij Leist gelegen, verschaft bovendien meer hulpmiddelen en gemak aan de geïnterneerden, het stelt hen in de gelegenheid door middel van aankopen hun voeding te vermeerderen, voeding noodzakelijk beperkt door de benarde omstandigheden die wij beleven.

Gebeurt het immers niet dagelijks dat militairen uit Harderwijk naar Amersfoort komen, om zich datgene aan te schaffen wat in hunne omgeving ontbreekt.

Wij meenen dat, indien de ligging van het kamp, zijn uitgestrektheid, zijn ontbrek in ons voordeel pleiten, de inrichting van het kamp zelf daartoe evenzeer kan ingeroepen worden. De groote ruimte, de kantines, de theaters, bioscoop en sportterrein bestaan te Harderwijk evengoed als te Leist.

Maar men moet inzien dat, zoo zij minder met meer praecht werden ingericht, zij ook veel duurder kosten en diensvolgens minder aan de massa ten goede komen dan te Leist, waar hun aantal en de lage toegangsprijzen zich beter aan onzen tegenwoordigen toestand aanpassen.

De verschillende instellingen die hier in het leven werden geroepen zijn talrijker; en iedereen weet dat onze maatschappijen en gewestelijke kringen een algemeene werkzaamheid hebben aan den dag gelegd.

Zoo iemand de twee kampen met elkaar van vergelijken, dan zouden wij overtuigd zijn dat de vergelijking niet gunstig voor Harderwijk zou uitvallen. Bleven zij zooveel als wij buiten politieke- en taalstrijden? Op dit gebied bleef Leist een voorbeeld.

De vernietiging van het onderwijs zou een ramp zijn, want het aantal inschrijvingen en de behoren uitslagen, bewijzen dat Leist daarin Harderwijk verre vooruit was.

Het believe Uwe Majesteit ook nog in te zien dat fabriek te Leist geïnterneerden, die vroeger in de kampen van Leeuwarden, Assen, Graasterland en Oldebroek verbleven, zich voor de derde en vierde maal tot een overplaatsing gedwongen zien.

Wij hebben ook het beklag der geïnterneerden uit Harderwijk gelezen, die, werkzaam bij dezen of genen dienst, met een gerechtvaardigde wees hunne kleine inkomsten zagen verholpen met hunne overbrenging naar Leist. Een van hen schreef zelfs aan een blad dat het een ramp voor zes à zevenhonderd onder hen zou zijn.

Datzelfde geldt ook voor Leist, en met nog meer kracht, want hun aantal reikt hier aan de duizend, waarvan de meeste gehuwd zijn en vrouw en kinderen hier bij zich hebben.

Wij mogen er dus aan toevoegen dat een overplaatsing voor onze makers uit Leist een ongeluk zou zijn, maar een ramp zou worden voor die uit Leist, omdat zij meer geïnterneerden treft.

Wij bidden Uwe Majesteit deze redenen, welke wij haar eerbiedig hebben uiteengezet, te willen inzien, zoo zeer overtuigd als wij zijn dat overplaatsing van Leist naar Harderwijk

op het moreel van allen noodlottig zal inwerken.

Die overplaatsing zou ons des te pijnlijker treffen daar wij, betrouwend op den toestand zooals hij nuverre was, dachten buiten de polemiek in de bladen te mogen en te kunnen blijven.

Zouden wij dus de slachtoffers moeten worden van het kalme vertrouwen dat wij aan den dag hebben gelegd?

Het groot aantal geïnterneerden die uit eigen beweging dit smeekschrift ondertekenden, laat vermoeden wat de uitslag zou zijn van een algemeen referendum.

Oangaande dit punt zou het wellicht belangrijk zijn het getal der te Harderwijk geïnterneerden die daar wenschen te blijven te vergelijken met dat van hen die verlangen naar Leist te komen.

Dat het ons ook toegelaten weze de banden van waardering, om niet te spreken van broederschap, die ons aan onze Belgische en Hollandsche oversten binden, in te roepen.

Op dit oogenblik voelen wij inniger hoe zeer wij aan hen gehecht zijn geraakt door de lange maanden die wij samen met hen doorbrachten.

Tot vertrouwen op het verlangen naar billijkheid dat onze Overheden bezielt, dragen wij dit smeekschrift aan Uwe Majesteit op.

Wij durven verhoopen dat het bevel tot overplaatsing naar Leist nog kan herroepen worden.

Wij zouden er ons diep gelukkig om voelen en onze dankbaarheid zou den geest van orde en tucht die ons bezielt slechts aanwakkeren.

Wij stellen al onze hoop op Uwe Majesteit, van Wie wij de eer hebben te zijn de zeer gehoorzame dienaars,

(g.) Geysen.
Capon.
Maes.
Poet.

Gevolgd door 3315 handteekeningen.

== CAFE J. SELS ==

TUSSEN ALBERTSDORPEN KRAAIENHORST

MAASTRICHT EN PILSENER
EERSTE KWALITEIT
DER BROUWERIJ "PHOENIX"
AMERSFOORT

J. GROOTENDORST

HOF N° 38

RUIME SORTERING VAN ALLE SOORTEN
SCHOENEN EN LAARZEN
DEGELIJKE KWALITEIT

ROOKT

DRAGON

TABAK

FABRIKANT J. GRUNO
GRONINGEN

ODEON

KROMMESTRAAT

DANSLESSEN

Alle dagen van 7½ tot 11 u.
Vrijdag uitgezonderd
Zondags van 3½ tot 5½
en van 7 tot 11 u. - Danslessen
Maandags van 7½ u.

HEHENKAMP

LANGESTR. HOEK LANGEGRABT

Costumes voor Rekenen
Overgassen, enz.
Grote Reus van Weefstoffen
1ste hoedanigheid
Gematigde Prijzen

JOH. VANDUJK

LANGESTRAAT 116
AMERSFOORT

Allelei soorten van
schoenen. Sport en
footballartikelen, enz.
TELEFOON 70

METAALWARENHANDEL

"VULKAAN"

LANGESTRAAT 90

HUISHOUDELIJKE ARTIEKELN
GEREEDSCHAPPEN EN MATERIALEN
RUIME SORTERING
AANBEVELEND P. NIEROP

MAGRZYNEN

== DE FAAM ==

LANGESTRAAT 5

Verkoopt uitsluitend
solide goederen tegen
zeer lage prijzen

L. HOUBAER

LANGESTRAAT 62-64-66

HEEREN EN
KINDER
KLEEDING

— JE ADRES —

WEST FLANDRIA

VAARTKAAI ROESLAERE

De beste pannen, steen-
nen, buizen, bespuitten,
waterbakken.

Gewaarborgd waterdicht
gewaant en gestampt beton.
Nachtwerkende middelen voor
nieuwe gebouwen
Ontvochtiging van oude
gebouwen.

DEPOT. THOUROUT. DIXMUDE
BESTUURDER: RAYM. STEYAERT

BÏKANTOOR

TE

BRUSSEL

RUE ROYALE 139

HOOFDKANTOOR

ROTTERDAM

WESTESTRAAT 3

HORLOGERIE

M. VAN HABOST
LOODS 16 KAMP 1
VERZORGD WERK
MATIGE PRUZEN

Wed. I. A. de Vries
Lieve Vrouwestr. 50
AMERSFOORT
Goedkoopste adres
voor ijzerwaren
en gereedschappen
Voor Belgen speciaal
tarief

CAFE-RESTAURANT HOTEL

HUIS TEN HALVE SOESTERBERG

Grote Hof. Veranda.
Aangenaam verblijf.
Verzorgde keukens en Kelders
J. PUTMAN

F. W. VANBEEK

KERKSTRAAT 4 TEL. 457

Speciaal adres voor
het laten bouwen van
rijwielen. Grote moderne
opruiming voor
alle rijwielen en motoren.

C. A. STOOVE

UTRECHTSCHESTRAAT, 24
TELEF. No. 250

BROOD EN BANKETBAKKERIJ

VRUCHTENTAARTEN

CAKES EN
GATEAUX SECS